

Kalbe Giden Yol

– Ayşe GÖZELEL · 06 Mart 2009

Sevmek,sevilmek en güzel duygular...Eğer öyle olmasaydı,"Habibim" der miydi,Yüce Rabbim,resûlüne? Nice âşıklar kül olup yanar mıydı?Destanlar olur muydu günümüze dek ulaşan?Besteler yapılırdı mıydı dillerde dolaşan?Ya da yanında olur muydu her damla gözyaşında sırtını dayadığın,omzuna yaslandığın...?

Farkında olmalı insan,bir damlacık sudan yaratıldığının.Sevmeli,Yaratan için her şeyi sevmeli...Fark etmeli,küçükük bir toprak parçasına sığarken,şu koca dünyaya neden sığmadığını!Neyi paylaşamıyoruz,ya da neleri paylaşmak istemiyoruz?Değer mi şu kısacık ömürde gönüller yıkmaya?Oysa ölürken avuçlarımız,tamamen açık,her şeyi dünyada bırakırcasına...

Allah için sevmek...Ne zaman ki bu duygudan uzak düştüğümüzde,içi taş dolu kefeler omuzlarımıza biniyor.Gül güzeldir,ama mevsimi geçince,gül için koşmanın bir anlamı yoktur.Sevdâ iksirini içen gönüllerimiz,gülleri kurutsa da bir demet kır çiçeğinin bize sunduğu güzellikleri görmeye çalışmalı."Birbirlerini seven insanlar arasında gözle görülemeyen ipler olurmuş,insanlar uzaklaştıkça ipler gerilir,insanın canını acıtır ama asla kopmazmış"(S.Demirci)

Sevmek...Uzaktaki,yakındaki herkesi,her şeyi sevmek,inadına sevebilmek...Ağlayanı güldürebilmek,gözyaşlarını kahkahaya çevirebilmek...Bunu başarabildiğinde,sevmek bir özveridir,ayrıcılıktır!!!

Sevmek,Habibullah'ı sevmek..Aşere-i mübeşşere gibi,Ashab-ı Güzin gibi...

Gülleri sevmek,bülbülün sevdâsı gibi...

Yağmuru sevmek,susamış topraklar gibi...

Kendini dosta adayanın,gönlü hoş,yuvası hoş,

KALBE GİDEN bu YOL'da sen de.....